

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 19Cpr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516203966
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2516203966.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: V. M. H., nar. 31.03.1973, bytom T. R. XXX/XX, XXX XX F. B. proti žalovanému: DANIEL CSEPI, s. r. o., so sídlom Komárňanská 2491/154, 932 01 Veľký Meder, IČO: 36 267 554, zastúpený: JUDr. Eva Skačániová, advokátka, so sídlom Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda o náhradu mzdy vo výške 15.665,30 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 14.07.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 15.665,30 Eur titulom neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného mesačného zárobku odo dňa 25.05.2012 až do dňa 27.11.2014 a z tejto sumy zabezpečiť aj odvodové povinnosti na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a vyrovnať daň a vystaviť žalobcovi výkazový list a výplatné pásky.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.07.2012 podal na Okresnom súde Dunajská Streda žalobu o neplatnosť výpovede, pričom súd rozsudkom č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30.04.2013 rozhodol o neplatnosti výpovede danej žalovaným žalobcovi zo dňa 28.05.2012. Rozsudok sa stal právoplatným. Vzhľadom na to, že súd rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, žalobca žiada o náhradu mzdy vo výške 15.665,30 Eur titulom neplatného skončenia pracovného pomeru v sume priemerného mesačného zárobku odo dňa 25.05.2012 (t. j. dňa nasledujúceho po dni, ktorým mu mal skončiť pracovný pomer podľa neplatnej výpovede) do dňa 27.11.2014 (t. j. času, kým sa opätovne zamestnal). Nakoľko Okresný súd Dunajská Streda rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktoré uznal aj žalovaný a žalobca žalovanému oznámil, že na ďalšom zamestnávaní trvá, žalovaný bol povinný pridelovať žalobcovi prácu podľa pracovnej zmluvy. Nakoľko žalovaný žalobcovi odmietol pridelovať pôvodnú prácu podľa pracovnej zmluvy, bol povinný mu poskytnúť náhradu mzdy odo dňa, kedy mu bolo doručené oznámenie žalobcu o tom, že trvá na ďalšom zamestnávaní až do času platného skončenia pracovného pomeru na základe rozhodnutia súdu. Náhrada mzdy mala byť žalobcovi vyplatená v prvom výplatnom termíne nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, ktorým súd rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Nadobudnutím právoplatnosti rozsudku a splnením povinnosti oznámiť žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, žalobca splnil podmienky pre vznik povinnosti žalovaného poskytnúť žalobcovi náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného mesačného zárobku odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým sa mu mal skončiť pracovný pomer, t. j. dňa 25.05.2012 až do dňa 27.11.2014 t. j. do času, kým sa žalobca opätovne zamestnal. Popri povinnosti nahradiť zamestnancovi mzdu v sume

jeho priemerného zárobku vzniká zamestnávateľovi povinnosť z tejto sumy zabezpečiť aj odvodové povinnosti na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a vyrovnáť daň. Žalovaný je povinný zaplatiť za žalobcu poistné na sociálne poistenie a zdravotné poistenie počas celej doby trvania neplatne skončeného pracovného pomeru.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 02.08.2016, ktorým žiadal žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca má za preukázané, že jeho pracovný pomer trval aj po dni 24.05.2012 (keď sa mal podľa neplatnej výpovede jeho pracovný pomer skončiť) do 04.06.2012 (keď žalobca písomne oznámil, že na ďalšom zamestnávaní trvá). Napriek tomuto záveru však žalobca žiada náhradu mzdy od 25.05.2012 do 27.11.2014, pričom výšku požadovanej náhrady (15.665,30 Eur) skutkovo ani právne neodôvodnil. Okresný súd Dunajská Streda rozhodol rozsudkom č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 z 30.04.2013 tak, že výpoveď žalovaného z 28.05.2012 daná žalobcovi je neplatná a pracovný pomer žalobcu u žalovaného netrvá. Proti výroku, ktorým bola určená neplatnosť výpovede, nebolo podané odvolanie. Rozsudok v tejto časti preto nadobudol právoplatnosť 20.06.2013. Žalovaný dodal, že hneď na prvom pojednávaní (27.11.2012) sám uznal, že výpoveď je neplatná a chcel sa mimosúdne dohodnúť. Navrhol preto žalobcovi, aby 01.01.2013 nastúpil do zamestnania, alternatívne, ak by u neho už žalobca nechcel pracovať, navrhol mu náhradu mzdy vo výške trojmesačného priemerného zárobku. Žalobca ostal pasívny a do práce nenastúpil, neprijal ani navrhnuté druhé alternatívne riešenie - náhradu mzdy. Proti druhému výroku súdu prvej inštancie (že pracovný pomer u žalovaného už žalobcovi netrvá) žalobca podal odvolanie, o ktorom rozhodoval odvolací Krajský súd v Trnave. Ten uznesením č. k. 25CoPr/1/2013 - 54 z 22.10.2013 tento výrok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec v tomto rozsahu na ďalšie konanie. Z dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zrušený výrok súdu prvej inštancie bol rozhodnutím ultra petit. Ak totiž súd prvej inštancie dospel k názoru, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného netrvá, mal v tomto ohľade návrh žalobcu (v tejto časti) zamietnuť. Zo spisu Okresného súdu Dunajská Streda možno zistiť, aké podstatné skutočnosti tento súd zistil až do pojednávania 09.06.2015, kde žalobca uviedol, že od 27.11.2014 pracuje v riadnom pracovnom pomere uzatvorenom s firmou Dalitrans na čerpacej stanici Tôň, ďalšie konanie vo veci pokladá za bezpredmetné a preto berie svoj návrh na určenie, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá aj po 24.05.2012, späť. Dodal, že mu však patrí aspoň čiastočne náhrada mzdy, ktorú si uplatní samostatným návrhom. Okresný súd Dunajská Streda následne uznesením č. 9Cpr/2/2012 - 148 z 09.06.2015 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 03.07.2015. Zrejme je teda, že žalobca si predmetnou žalobou uplatňuje náhradu mzdy odo dňa nasledujúceho po tom, čo mal (neplatne) skončiť pracovný pomer so žalovaným (25.04.2012) až do dňa, kým sa opätovne zamestnal (27.11.2014) opierajúc sa o ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Žalobca však návrh na určenie, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá zobrať v celom rozsahu späť, teda netrval na takomto určení. Ak žalobca zobral svoj návrh na určenie, že jeho pracovný pomer trvá v celom rozsahu späť, a contrario musí platiť, že žalobca netrval na tom, aby ho žalovaný ďalej zamestnával. Musí preto nastúpiť zákonná fikcia, že jeho pracovný pomer so žalovaným sa skončil dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť neplatne. Týmto dňom je 24.05.2012. Ďalej potom platí, že žalobcovi vznikol podľa § 79 ods. 4 vtedy platného Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného mesačného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Nárok žalobcu na náhradu mzdy od 25.05.2012 do 27.11.2014 nie je preto dôvodný. Vo vyjadrení žalovaný súčasne vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Keďže premlčaniu podliehajú zásadne majetkové práva, sú to najmä peňažné plnenia, pri fikcii uvedenej v ust. § 79 Zákonníka práce, žalobcovi vznikol nárok na náhradu mzdy 24.05.2012. Ide o náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za dva mesiace. Toto právo si preto mohol žalobca uplatniť po prvýkrát (len čo mu vzniklo možnosť podať no jeho základe žalobu na súd, keď mal dlžník povinnosť prvýkrát splniť dlh) 24.05.2012. Všeobecná 3-ročná premlčacia lehota uplynula 24.05.2015. Žalobca podal žalobu na súd 14.07.2016. Jeho právo na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru sa preto premlčalo. Dodal, že ak žalobca vzal návrh na určenie toho, že jeho pracovný pomer so žalovaným trvá späť z dôvodu, že sa už zamestnal, je zrejme, že nastal prípad uvedený v ust. § 79 ods. 3 písm. b) vtedy platného Zákonníka práce, teda žalobca už netrval na tom, by ho žalovaný naďalej zamestnávali a teda platí, že jeho pracovný pomer sa skončil dňom, kedy sa mal skončiť pracovný pomer jeho neplatným ukončením. Aj keď neplatné ukončenie pracovného pomeru so žalobcom bolo označené ako „výpoveď“, z jeho písomného textu vyplýva, že v skutočnosti išlo o okamžité zrušenie pracovného pomeru od 24.05.2012.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 31.08.2016. Vo vyjadrení uviedol, že tvrdenie žalovaného o ponuke nastúpiť do zamestnania dňom 01.01.2013 a alternatívne o náhrade mzdy vo výške trojmesačného priemerného zárobku, je zavádzajúce, pretože je pravdou, že žalovaný žalobcovi ponúkol prácu, avšak ponúknutá práca nebola v súlade s jeho pracovnou zmluvou a nešlo o prácu, ktorú žalobca u žalovaného vykonával pred tým, ako mu bola daná neplatná výpoveď. Navyše nešlo ani o prácu v mieste výkonu práce podľa pracovnej zmluvy. Žalobca nepovažoval za dôvodné prijať ani druhé žalobcom ponúknuté alternatívne riešenie, a to náhradu mzdy vo výške trojmesačného priemerného zárobku, pretože on, ako to vyplýva aj zo súdneho spisu, trval na ďalšom zamestnávaní. Žalobca sa opätovne zamestnal dňa 27.11.2014 a z toho dôvodu nepovažoval za spravodlivé a v súlade s dobrými mravmi, aby aj po tomto čase žiadal od žalovaného náhradu mzdy. To však neznamená, že žalobca netrval na ďalšom zamestnávaní žalovaným aj po dni 24.05.2012. Vzhľadom na vyššie uvedené si žalobca uplatňuje náhradu mzdy od 25.05.2012 do 27.11.2014 vo výške 15.665,30 Eur. Žalobca pritom vychádzal zo svojho priemerného mesačného platu 520,- Eur. Žalobca namieta tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je jeho právo na náhradu mzdy premlčané z dôvodu toho, že si svoj nárok uplatnil až podaním žaloby na súd 14.07.2016. Žalobca si viackrát počas súdneho konania uplatnil náhradu mzdy, resp. čiastočnú náhradu mzdy. Dôkazy o tejto skutočnosti obsahujú zápisnice o pojednávaníach.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 31.10.2016. Vo vyjadrení uviedol, že nie je dôvodné tvrdenie žalobcu v duplike zo dňa 30.08.2016, že mu nebola ponúknutá práca v súlade s pracovnou zmluvou (miesto výkonu práce, pracovné zaradenie). Námietka žalobcu ohľadom premlčania nároku je neadekvátna. Odkaz na to, že si uplatnil na súde nárok na náhradu mzdy v konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda, nie je pravdivý. Naopak, žalobca v tomto konaní na pojednávaní dňa 09.06.2015, keď zobral žalobu o určenie, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá, späť, uviedol, že v budúcnosti si tento nárok uplatní samostatnou žalobou. Stalo sa tak až 14.07.2016 v predmetnom konaní.

6. Žalobca v rámci prednesu žaloby podľa § 181 ods. 1 CSP zotrval na žalobe a svojich vyjadreniach. Rovnako tak právna zástupkyňa žalovaného v rámci vyjadrenia sa k prednesu žalobcu podľa § 181 ods. 1 CSP zotrvala na svojich vyjadreniach, predovšetkým s poukazom na námietku premlčania.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že nárok na náhradu mzdy si uplatnil až v roku 2016, keď to jeho právny zástupca uznal za vhodné.

8. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/201 - 37 zo dňa 30.04.2013, pracovnú náplň pracovníka čerpacej stanice. Žalovaný na svoju obranu predložil uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoPr/1/2013 - 54 zo dňa 22.10.2013, uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 148 zo dňa 09.06.2015, zápisnicu o pojednávaní sp. zn. 9Cpr/2/2012 zo dňa 04.11.2014 a zo dňa 09.06.2015, dohodu o ukončení mandátnej zmluvy zo dňa 30.06.2014 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoPr/1/2019 - 221 zo dňa 28.05.2019.

9. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom žalobcu a právnej zástupkyne žalovaného, vykonal dokazovanie listinami, pripojeným spisom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9Cpr/2/2012, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9Cpr/2/2012 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30.04.2013 súd určil, že výpoveď odporcu (DANIEL CSEPI, s. r. o.) daná navrhovateľovi (V. M. H.) zo dňa 28.05.2012 podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce je neplatná a pracovný pomer navrhovateľa u odporcu trvá. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 25CoPr/1/2013 - 54 zo dňa 22.10.2013 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd rozhodol, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu netrvá zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2013 okrem časti, ktorou súd rozhodol, že pracovný pomer netrvá. Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 148 zo dňa 09.06.2015, právoplatným dňa 03.07.2015, súd konanie o určenie, že pracovný pomer trvá, zastavil.

11. V odôvodnení rozsudku Okresný súd Dunajská Streda uviedol, že odporca uznal, že takto daná výpoveď smerujúca k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru je neplatná. Oznámenie zo dňa 04.06.2012 o tom, že navrhovateľ trvá na ďalšom zamestnávaní, nemyslel odporca vážne. Vzhľadom na uvádzané konanie navrhovateľa sa súd stotožnil s právnym názorom právnej zástupkyne odporcu s poukazom na § 79 ods. 3 písm. b) a § 79 ods. 4 Zákonníka práce. Súd bol toho názoru, že pracovný pomer navrhovateľa skončil neplatne a zamestnanec netrval na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí ak sa zamestnanec so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou a bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť, teda ku dňu 24.05.2012.

12. Zo zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.06.2015 pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9Cpr/2/2012 vyplýva, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že berie späť návrh v časti, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu naďalej trvá aj po 24.05.2012, vzhľadom na to, že žalobca sa zamestnal od 01.01.2014 na čerpacej stanici. Ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že náhradu mzdy si uplatnia samostatným návrhom.

13. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 24.05.2012 (ďalej len „Zákonník práce“), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

14. Podľa § 79 ods. 3 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak
a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,
b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

15. Podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce, v prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

16. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 100 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, premičujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premičania ako dôvodnú, preto súd žalobu nielen z dôvodu premičania žalobou uplatneného nároku v celom rozsahu zamietol. Žaloba bola nedôvodná aj preto, že žalobca si nárokom na náhradu mzdy uplatnil viac, než by mu podľa zákona patrilo.

21. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru so žalovaným. Predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy je neplatné skončenie pracovného pomeru. V danom prípade súd vychádza z právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30.04.2013. V konaní bolo nesporné, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany žalobcu listom zo dňa 28.05.2012, že táto neplatnosť bola vyslovená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoPr/1/2013 - 54 zo dňa 22.10.2013, právoplatným dňa 20.06.2013. Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda mal súd za preukázané, že žalobca sa v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda domáhal aj určenia, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá naďalej, avšak v tejto časti žalobca vzal žalobu späť. Uznesenie o zastavení konania č. k. 9Cpr/2/2012 - 148 nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2015. Okresný súd Dunajská Streda určil, že výpoveď žalovaného daná žalobcovi dňa 28.05.2012 je neplatná. Z rozsudku tiež vyplýva, že v skutočnosti nešlo o výpoveď, ale o právny úkon smerujúci k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Okresný súd Dunajská Streda vo svojom rozsudku tiež skonštatoval, že žalobca netrval na ďalšom zamestnávaní, čo napokon potvrdil aj samotný žalobca tým, že v časti o určenie, že pracovný pomer trvá ďalej, vzal žalobu späť. Vychádzajúc z právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, ako aj uznesenia o zastavení konania, t. j. výsledku konania pred Okresným súdom Dunajská Streda, pracovný pomer strán sporu skončil neplatne (a podľa odôvodnenia rozsudku dňom 24.05.2012, v súlade s § 79 ods. 3 písm. b) Zákonníka práce v znení účinnom ku dňu skončenia pracovného pomeru). V tomto prípade žalobca ako zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Vychádzajúc z uvedeného sa žalobca v tomto konaní nesprávne domáhal náhrady mzdy od 25.05.2012 do 27.11.2014, kedy sa opäť zamestnal a žaloba v tomto zmysle nebola dôvodná.

22. Zamestnanec, ktorý sa domáha na súde určenia, že rozviazanie pracovného pomeru je neplatné, môže v žalobe zároveň (súčasne) uplatniť aj nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru (porovnaj napr. R 36/1979). Prisúdenie tohto nároku však nie je možné skôr, než súd rozhodol o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru (uvedené rozhodnutie o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru predstavuje nevyhnutnú podmienku, bez splnenia ktorej nie je možné rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy). Súd v takom prípade spravidla rozhodne v rozsudku nielen o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, ale aj o uplatnenej náhrade mzdy (od výroku o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru je výrok o náhrade mzdy závislý, porovnaj R 1/1975). Ak je to účelné, môže súd najskôr rozhodnúť o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a následne (po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia) rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy (porovnaj § 152 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru môže však zamestnanec uplatniť nielen súčasne so žalobou o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru, ale aj neskôr - s rizikom prípadného úspešného namietania premlčania takéhoto nároku žalovaným (porovnaj dôvody v R 8/2003). Pre tento hrozí nepriaznivý dôsledok pre žalobcu (porovnaj § 262 ods. 1 prvá veta Zák. práce) sa neodporúča neuvážene dlho vyčkávať s uplatnením tohto peňažného nároku na súde, napr. až dovtedy, kým bude právoplatne rozhodnuté o žalobe o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Možnosť uplatnenia tohto nároku nijako teda neobmedzuje skutočnosť, že v tom čase ešte o žalobe o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru nie je rozhodnuté. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 116/2008 zo dňa 17. decembra 2009).

23. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry, povinnosť zamestnávateľa poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a s tým súvisiacu splatnosť tejto náhrady teda nevzniká až právoplatnosťou rozsudku, ktorým súd určil neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru nezačína preto plynúť od právoplatnosti rozsudku o určení neplatnosti rozvázovacieho prejavu, ale od splatnosti každej jednotlivkej náhrady mzdy za príslušný mesiac, za ktorý sa požaduje. Aj v rozsudku zo dňa 03.04.2013, sp. zn. 6 Cdo 248/2011 Najvyšší súd potvrdil, že „odvolací súd dospel k správne právnemu názoru, podľa ktorého premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru nezačína plynúť od právoplatnosti rozsudku o určení neplatnosti rozvázovacieho prejavu, ale od splatnosti každej jednotlivkej náhrady mzdy za príslušný mesiac, za ktorý sa požaduje (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 180/2009). Správne, zákonu zodpovedajúce sú úvahy odvolacieho súdu, že pre začiatok plynutia premlčacej lehoty práva na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru, je rozhodujúci okamih, kedy nastáva splatnosť náhrady mzdy a že splatnosť vyplýva priamo zo zákona z ustanovenia § 119 ods. 1

Zákonníka práce. Neexistuje žiadna konkrétna hmotnoprávna úprava, ktorá by určovala, že čas splnenia náhrady mzdy nastáva právoplatnosťou rozsudku súdu o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Odvolací súd správne pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej lehoty rozlišoval medzi možnosťou uplatnenia tohto práva (nároku) a možnosťou jeho priznania rozhodnutím súdu. Z týchto úvah správne vyvodil, že splatnosť náhrady mzdy nastáva bez ohľadu na to, či už (ne)bolo v konaní podľa § 64 Zákonníka práce o neplatnosti rozvázovacieho právneho úkonu rozhodnuté.“

24. Právo na náhradu mzdy možno prvýkrát uplatniť, keď sa tá stane splatnou, t. j. keď nastane čas jej plnenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku. Zákonník práce neupravuje osobitne splatnosť náhrady mzdy. V nadväznosti na právnu úpravu splatnosti mzdy sa vo všeobecnosti má za to, že náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie (pokiaľ nie je dohodnuté inak), a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru teda nezačína plynúť od právoplatnosti rozsudku o určení neplatnosti rozvázovacieho prejavu, ale od splatnosti každej jednotlivkej náhrady mzdy za príslušný mesiac, za ktorý sa požaduje.

25. V prejednávanom spore súd prihladol na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam.

26. Súd dospel k záveru, že žalobca si nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru uplatnil po márnom uplynutí premlčacej doby 3 roky. Súd mal za preukázané, že v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda sa žalobca v návrhu na začatie konania domáhal len určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a nie aj náhrady mzdy. Vyplyva to nielen z obsahu žaloby, ale aj z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 09.06.2015, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že náhradu mzdy si žalobca uplatní samostatným návrhom. Týmto samostatným návrhom je práve prejednávaná žaloba podaná na súd dňa 14.07.2016. Aj samotný žalobca pred súdom uviedol, že nárok na náhradu mzdy si uplatnil až v roku 2016, keď to jeho právny zástupca uznal za vhodné. Keďže žalobca si nárok na náhradu mzdy uplatnil na súde až 14.07.2016, urobil tak až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy (za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce) začala žalobcovi plynúť dňa 24.05.2012 a uplynula 24.05.2015, t. j. pred podaním žaloby na súd. Keďže žalovaný sa v konaní dovolal premlčania, nebolo možné premlčaný nárok žalobcovi priznať. Vzhľadom na záver o premlčaní nároku uplatneného žalobcom sa súd podrobnejšie meritom veci nezaoberal, ale žalobu s poukazom na uvedené v celom rozsahu zamietol (bez riešenia otázky požadovanej výšky náhrady mzdy a jej preukázania). V spojitosti s uvedeným záverom súd žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť za žalobcu zo žalovanej výšky náhrady mzdy aj poistné na sociálne poistenie a zdravotné poistenie počas celej doby trvania neplatne skončeného pracovného pomeru.

27. Záverom súd dodáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). V danom prípade ide napríklad o sporné argumenty strán ohľadom ponuky práce či vyjadrenia žalobcu o tom, že v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda súhlasil s postupom svojho právneho zástupcu. Uvedené bolo pre rozhodnutie súdu právne irelevantné.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.